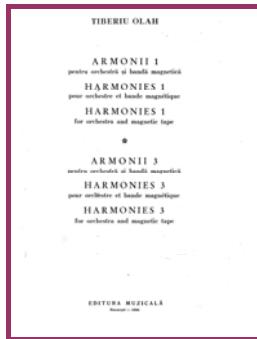

ARMONII III (1978)

„Ceea ce se relevă a fi substanța operei lui Tiberiu Olah este măiestria unei anumite circularități a muzicii, omogenitatea și ingeniozitatea inițiativelor, până la urmă, balansul între invenție și meșteșug. Suntem în fața unei opere mature, exersată în antrenarea psihologică a ascultătorului, căci gesturile sonore, pe fondul unei liniști poetic figurate, sunt mărturia trăirii acute a pulsului intim al muzicii, de fapt secretul, aici, al comunicativității. Tiberiu Olah știe să supună ferm materia sonoră, fără însă a-i usca misterul.” (Costin Cazaban - *Concert la Filarmonică*, în *Luceafărul*, București, 29.IV.1981.)